

EXPUNERE DE MOTIVE

Pentru a înlătura dificultățile ivite în aplicarea corectă a legii, care au repercursiuni asupra bunei funcționări a instanțelor și parchetelor, se consideră necesară abrogarea art.33 alin (14) din Legea nr 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, abrogare ce are la bază imperativul asigurării calității actului de justiție, respectarea dispozițiilor legale, protejarea intereselor economice ale statului și, în același timp, respectarea drepturilor și obligațiilor constituționale față de toți cetățenii României.

Alineatul (14) al art. 33 din Legea 303/2008, prin modificările succesive pe care le-a suferit, a generat unele probleme care țin de aplicarea legii în timp, ultima modificare făcută prin Legea nr 97/2008 privind aprobarea OUG nr 100/2007, prin interdicția prevăzută de art.33 alin(14) din Legea 303/2004, nu asigură respectarea principiilor constituționale și legale.

Totodată, prin modificările și completările aduse alineatului (14) al art.33 din Legea 303/2004, s-a observat că legiuitorul pune pe același plan instituții cu o natură juridică diferită, instituind o interdicție ce poate duce la o falsă concluzie, și anume, că este vorba de o interdicție temporară a exercitării unor drepturi ale magistratilor.

Trebuie avut în vedere faptul că, în cuprinsul Legii 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **drepturile magistratilor** sunt reglementate, în cadrul Titlului III intitulat **“Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor”**, în timp ce **delegarea, detasarea și transferul** se regăsesc în cadrul Titlului II, consacrat **carierii magistratilor**, la Capitolul VI, intitulat **“Delegarea, detasarea și transferul”**, iar **promovarea la tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă acestea** este reglementată în cadrul Titlului II, la Capitolul V, Secțiunea I, intitulată **“Promovarea la tribunale, curți de apel și parchete”**.

O abordare corectă a problemei impune tratarea separată a instituțiilor enumerate la art. 33 alin (14) din Legea 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel:

În ceea ce privește **delegarea și detasarea**, acestea reprezintă măsuri care constau în schimbarea temporară a locului de muncă, putând fi dispuse numai cu acordul magistratilor și numai pe o perioadă limitată - cel mult 90 de zile în cazul delegării și cel mult 3 ani în cazul detasării - cu posibilitatea detasării.

Din modul cum sunt reglementate delegarea și detasarea, rezulta îndubitabil că ele nu constituie drepturi ale judecătorilor și procurorilor, întrucât beneficiarii acestor măsuri nu sunt judecătorii și procurorii, ci instanțele, parchetele sau, după caz, alte instituții, rolul acestor măsuri fiind acela de a asigura funcționarea în bune condiții a instanțelor, parchetelor, a unor instituții din cadrul sistemului judiciar sau chiar a unor instituții din afara sistemului judiciar.

Dealtfel și în teoria dreptului muncii, delegarea și detasarea nu reprezintă drepturi ale salariaților, ci măsuri care constau în schimbarea temporară a locului de muncă în interesul angajatorului - în cazul delegării - sau în sensul instituției la care se face detasarea - în cazul detasării, aceste măsuri putând fi dispuse de angajator chiar fără acordul salariatului, așa cum rezulta din Codul Muncii.

Particularitatea ce ține de statutul special al magistratilor, constând în cerința legală a acordului magistratilor pentru delegare și detasare nu este în măsură să schimbe natura juridică a delegării și detasării, astfel încât, acestea să fie considerate drepturi ale magistratilor, scopul prevederii acordului fiind asigurarea respectării inamovibilității judecătorilor și stabilității procurorilor.

Prin urmare, s-a apreciat că, în ceea ce privește delegarea și detasarea, interdicția prevăzută de alin (14) al art.33 din Legea 303/2004, nu este justificată și se consideră că se impune abrogarea acesteia, având în vedere falsă premisa care o fundamentează, aceea că delegarea și detasarea reprezintă drepturi ale judecătorilor și procurorilor - și faptul că, ținând cont de caracterul general, menținerea acesteia poate avea, în unele situații, consecințe împotriva sistemului judiciar.

In cazul **transferului**, acesta este prevazut prin legi speciale, pentru mai multe categorii profesionale. Cu privire la magistrati, transferul, asa cum este reglementat de art.60 din Legea 303/2004, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, reprezinta o modificare definitiva a locului de munca, in beneficiul judecatorilor si procurorilor care l-au solicitat. Fiind vorba de o masura in interesul judecatorilor sau procurorilor, desi nu se poate vorbi despre un drept la transfer, intrucat aceste este supus aprobarii Consiliului Superior al Magistraturii, se poate aprecia ca exista o vocatie la transfer a judecatorilor si procurorilor.

In aceste conditii, in ceea ce priveste transferul, se observa aplicarea unui tratament discriminatoriu magistratilor admisi in profesie in baza art.33 din Legea 303/2004 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in raport cu ceilalti magistrati.

Mai mult decat atat, aceasta interdictie generala nu este justificata, in conditiile in care cererile de transfer sunt supuse aprobarii Consiliului Superior al Magistraturii, care, analizand fiecare caz in parte, in baza criteriilor obiective prevazute de Regulament, are posibilitatea de a respinge cererile de transfer, in situatiile in care ar fi afectata buna functionare a instantei sau a parchetului respectiv.

Referitor la promovarea in functii de executie a judecatorilor si procurorilor, avand modalitatea prin care se realizeaza - **CONCURSUL**- se aprecieaza ca si in acest caz se poate vorbi despre o vocatie a judecatorilor si procurorilor de a promova la instantele sau, dupa caz, parchetele ierarhic superioare.

Criteriile de promovare in functii de executie a judecatorilor si procurorilor - pregatirea si experienta profesionala- rezulta din analiza dispozitiilor art.44 si art. 46 din actul normativ mentionat, dispozitii care reglementeaza vechimea minima necesara promovarii la instantele sau parchetele superioare si probele de concurs cu caracter teoretic si practic.

In ceea ce ii priveste pe magistratii admisi in profesie in conditiile art. 33 din Legea 303/2004 republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pe langa conditiile generale de promovare, prevazute la art. 44, exista si o conditie suplimentara care rezulta din aplicarea interdictiei de la alin (14) al art. 33, ori, prin aplicarea unui tratament juridic diferit acestor magistrati, in ceea ce priveste

conditiile de promovare, se creeaza o situatie discriminatorie in raport cu ceilalti magistrati, situatie care nu poate fi justificata prin aceea ca exista diferente in ceea ce priveste modalitatea de admitere in magistratura.

Se considera ca, indiferent de modalitatea de admitere in magistratura, din momentul in care au fost numiti in functia de judecator sau procuror, acestia exercita aceleasi atributii, au aceleasi drepturi si obligatii, se impune unitatea de statut sub toate aspectele, nefiind permisa crearea de categorii de magistrati carora li se aplica reguli diferite, intrucat o asemenea solutie legislativa nu are fundament constitutional.

Tinand cont de toate argumentele mai sus mentionate, este absolut necesar ca dispozitiile legale susinvocate sa suporte modificarile de rigoare pentru a fi armonizate cu celelalte prevederi legale care fac referire la transferul, delegarea, detasarea sau promovarea magistratilor, trebuind a se avea in vedere ca exista efectiv situatii obiective in care interdictia prevazuta de acest text de lege nu poate opera.

Pe cale de consecinta, se inainteaza propunerea legislativa pentru abrogarea alin(14) al art. 33 din Legea nr 303/2004 privind statutul judecatorilor si procurorilor.

ANDREI MIRCEA
SENATOR PD-L